

[Løje.]

Ser man nogenlunde nøgternt paa det, maa man dog erkende, at Beløbet er rigeligt til dette Formaalets Opnaaelse. Man venter, at der i Aar skal eksporteres ca. 19 000—20 000 t Sukker, og at der skal ydes en ca. 13 Øre pr. kg. Dertil medgaar naturligvis et ikke ringe Beløb, men det bliver i alt Fald kun ca. $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{4}$ af det, der er i Sukkerfonden. Hvis man dernæst tænker sig, at Dyrkerne — det har Overbestyrelsen fremsat Ønske om — skulde have et Beløb af Sukkerfonden, saa kunde der meget godt blive Tale om at yde dem et Beløb paa ca. 1 Mill. Kr., uden at man derved bragte denne Fond synderligt ned under $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det maa siges at være et betragteligt Beløb til Støtte af Eksporten i de Aar, der kommer efter 1939. Dyrkernes Repræsentanter har ment, at hvis Fabrikkerne udbetalte 15 Øre i Efterbetaling, blev der en Rest paa 15 Øre, og man vilde finde sig tilfreds, hvis man kunde faa det halve af Sukkerfonden, medens man vilde renoncere paa de $7\frac{1}{2}$ Øre. Man synes jo, det er en ret beskedent Fordring eller Ønske — Fordring kan man maaske ikke kalde det, for som saadan er det jo ikke fremsat.

Jeg finder Anledning til at beklage, at Handelsministeren indtil dette Øjeblik ikke har ment at kunne forsvare at gaa med til at yde det nævnte Beløb til Dyrkerne. Jeg har tidligere talt med den højtærede Handelsminister derom og vil gerne forny Hensigten om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Som Forholdene er paa de paagældende Egne, vilde det være meget ønskeligt, om man kunde give dem den Haandsrækning. De lave Kornpriser, det færre Antal Svinekort, Mund- og Klovesygen der har været særlig ondartet netop i disse Egne, Lolland-Falster, til Dels Fyn, bevirker, at de økonomiske Forhold trods alt ikke er gode, og derfor vil det blive en følelig Skuffelse, hvis man skal restere med hele det Beløb, der her er Tale om, 15 Øre pr. hkg Roer. Jeg vil haabe, at der paa ny kan blive forhandlet med Handelsministeren om dette Spørgsmaal, og at det kan lykkes os at overbevise Handelsministeren om, at det er ret nødvendigt, at man her træder hjælpende til. Jeg haaber ogsaa, det kan ske paa den Maade, at Handelsministeren erkender, at der ikke er nogen Fare ved at benytte dette Beløb af Fondens Midler. De øvrige Formaal, Fonden har at varetage, vil kunne varetages paa en tilfredsstillende Maade ogsaa i den kommende Tid, selv om vi gør dette lille Greb i Millionerne.

Med disse Bemærkninger vil jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget, idet jeg gaar ud fra, at det, bortset fra dette sidste, i nogen Maade tilfredsstillende de Ønsker, som Overbestyrelsen paa Dyrkernes Vegne har fremsat.

Grønning: Ogsaa jeg vil udtale min Tilfredshed med, at dette Forslag i Aar fremkommer saa betids, at det ikke kommer til at sinke Dyrkerne i Saaningen.

Der vil antagelig være Enighed mellem de Partier, som hidtil har fastlagt Sukkerroerordningen, om at føre denne videre efter tilsvarende Priser og Principper som hidtil. I 1938 fremgik Ordningen af en Overenskomst mellem Dyrkernes Organisation og Statens Repræsentant. Nærværende Forslag er ikke Udtryk for en saadan Overenskomst, men der har, som den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale, været forhandlet mellem Parterne om det, og det, Forhandlingerne navnlig har drejet sig om, er den saakaldte Efterbetaling for Avlen i 1938, som Dyrkerne med Føje frygter vil blive halveret. Efterbetalingen har i de senere Aar andraget 30 Øre pr. Dobbeltcentner, og man har regnet med denne Efterbetaling som en fast Del af den samlede Roepris.

Det fremgaar bl. a. deraf, at Arbejds-lønninger er fastlagt paa Grundlag af en Pris af 2 Kr. 20 Øre plus 30 Øre, i alt 2 Kr. 50 Øre pr. 100 kg. Naar nu der er Udsigt til, at Efterbetalingen reduceres til Halvdelen eller ca. 15 Øre, betyder dette naturligvis et betydeligt Tab for Dyrkerne, og det er forstaaeligt, at man nærer Bekymring for dette Tab, som i Forbindelse med de øvrige Tab, der har været i dette Aar, kan være svært nok at tage. Det vil udgøre ca. 27 Kr. pr. Td. Land, og det vil ikke blot ramme Dyrkerne, men det vil i Virkeligheden ramme hele det Næringsliv, som findes i de sukkerroedyrkende Egne. Jeg beder derfor om, at det høje Ting vil erindre, at Prisen i Fjor blev fastlagt paa Grundlag af dokumenterede Oplysninger om Produktionsomkostningerne, og naar man i en Produktion normalt kun opnaar Produktionsomkostningerne, bliver der ikke noget tilovers til at dække Tabene i de Aar, hvor Afgrøden svigter i Mængdeudbytte eller, som det her er Tilfældet, i Sukkerindhold.

I sin Forelæggelsestale siger Ministeren, at en Sammenligning mellem Sukkerroer og Korn ikke vil kunne motivere en Forhøjelse. Det forekommer mig at være en mærkelig Udtalelse. De meget ringe Priser for Byg og Havre er jo Resultatet af Regeringens uheldige Kornpolitik, men den højt-